

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114220407
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1114220407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcu: L. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. S. X, XXX XX B.Ž., právne zastúpený: Advokátska kancelária Kucek & Partners, s.r.o., IČO: 36 865 192, Námestie Martina Benku 26, 811 07 Bratislava proti žalovanému: Slovenská spoločnosť všeobecného praktického lekárstva, IČO 35 607 131, Polianky 3327/5, 841 01 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gritters a spol. s r.o., IČO: 36 856 941, Jakubovo námestie 19, 811 09 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného v zmysle zákona č. 83/1990 Zb., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. mája 2016 č.k. 19C 138/2014-330, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **potvrzuje**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že rozhodnutia prijaté na členskej schôdzi žalovaného v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 korešpondenčným hlasovaním sú neplatné. Zamietol aj návrh žalobcu na pozastavenie výkonu uznesenia členskej schôdze žalovaného prijatej korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 o voľbe výboru, o voľbe revíznej komisie, o zmene názvu, ako aj o schválení nových stanov, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 881,76 EUR k rukám právneho zástupcu žalovaného Advokátska kancelária Gritters a spol. s r.o., IČO: 36 856 941, Hattalova 12/B, 831 03 Bratislava, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 prebehlo korešpondenčné hlasovanie, o ktorom sa dozvedel dňa 08.07.2014, predmetom ktorého bola zmena názvu žalovaného, schválenie partnerskej spolupráce a návrh na zmenu stanov žalovaného. Súčasne prebehli aj korešpondenčné voľby členov výboru a revíznej komisie žalovaného. Výsledky volieb mali byť na notárskom úrade T. I. Q. v P. osvedčené notárskou zápisnicou N 377/2014, Nz 22607/2014 spísanou dňa 13.06.2014. Uviedol, že zo zápisnice vyplýva, že išlo o hlasovanie členov občianskeho združenia žalovaného, ktorí sa zúčastnili korešpondenčného hlasovania a nešlo o rozhodnutie členskej schôdze združenia. Žalobca sa domnieva, že boli porušené jeho práva ako člena združenia a uznesenia členskej schôdze uskutočnené korešpondenčným hlasovaním považuje za neplatné z dôvodu, že nebola dodržaná stanovami stanovená podmienka o prijatí uznesení na základe súhlasu dvojtretinovej väčšiny zúčastnených členov občianskeho združenia. Konštatoval, že volieb sa zúčastnilo len 255 resp. 254 voličov z celkového počtu 1413 voličov, čo predstavuje menej ako 1/5 zúčastnených voličov a z toho dôvodu sú výsledky korešpondenčných volieb podľa jeho názoru neplatné

a právne nezaväzujúce. Ako ďalší dôvod neplatnosti hlasovania považoval nedoručenie volebných, a hlasovacích lístkov, čím bolo podľa žalobcu porušené jeho právo rozhodovať o navrhovaných otázkach, teda realizácia pasívneho volebného práva, ako aj právo voliť, t.j. aktívne volebné právo. Uviedol, že hlasovacie lístky na korešpondenčné hlasovanie neboli doručované doporučené alebo s doručenkou, čím žalovaný nevie preukázať ich doručenie členom. Mal za to že uvedené voľby sú neplatné aj z dôvodu, že sa mu odňala možnosť byť volený do orgánov žalovaného, keďže v zmysle stanov na kandidátnu listinu je zaradený každý člen odbornej spoločnosti, ktorý si uplatní právo byť volený do orgánov žalovaného. Konštatoval, že nemal možnosť uplatniť si toto právo, odhliadnuc od skutočnosti, že mu korešpondenčný lístok nebol doručený, práve preto, že pri korešpondenčnom hlasovaní je už zasielaný priamo návrh uznesenia spolu s lehotou na vyjadrenie, čiže sa už priamo hlasuje o stanovených otázkach. Uviedol, že v stanovách žalovaného nie je striktno upravený okruh otázok, o ktorých je možné rozhodovať formou korešpondenčného hlasovania. Mal za to, že korešpondenčným hlasovaním nemožno rozhodovať o každej otázke, ktorá je spôsobilá byť predmetom hlasovania na členskej schôdzi SSVPL. Dôvodnosť návrhu na pozastavenie výkonu napadnutého rozhodnutia videl v tom, že o všetkých otázkach patriacich do kompetencie žalovaného bude rozhodovať neplatne zvolený výbor, ako výkonný orgán žalovaného, čo je podľa jeho názoru v rozpore so stanovami a zákonom a zároveň sa uvedeným porušujú záujmy nielen žalobcu, ale aj ostatných členov ako aj záujmy samotného občianskeho združenia. Uviedol, že pozastavením výkonu uznesení prijatých korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 nedôjde k znefunkčneniu činnosti žalovaného, ale sa len eliminuje riziko vzniku škody a možnosť uskutočňovania neplatných právnych úkonov, resp. zmätočných právnych úkonov zo strany žalovaného.

3. Z vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie za nesporné, že žalovaný je združenie založené podľa zákona č. 83/1990 Zb., podľa čl. I stanov združenia ide o dobrovoľnú, neziskovú a apolitickú odbornú spoločnosť združujúcu fyzické osoby všeobecných praktických lekárov. Žalobca je členom združenia od roku 1997 a od roku 2006 aktívne pôsobil v jeho orgánoch, najprv ako sekretár, istú dobu pôsobil ako prezident združenia a jeho zvoleniu do tejto funkcie predchádzalo tiež korešpondenčné hlasovanie. Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia bolo žalobcovi jeho členstvo u žalovaného pozastavené z dôvodu, že pôsobí v orgánoch konkurenčnej stavovskej spoločnosti, ktorú spoluzakladal. Žalobca sa neplatnosti rozhodnutia o pozastavení svojho členstva žalovaným v tomto (podľa vedomostí súdu ani v inom) konaní nedomáha. Po úprave petitu pripustením uznesením zo dňa 29.10.2015 sa domáhal určenia neplatnosti rozhodnutí členskej schôdze žalovaného prijatých korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 :

- o voľbe výboru žalovaného (kde žalobca kandidoval ako náhradník),
- o voľbe revíznej komisie žalovaného
- o zmene názvu občianskeho združenia
- o schválení návrhu nových stanov
- o schválení partnerskej spolupráce.

Z výpovede žalobcu zistil, že napáda nezákonnosť korešpondenčných volieb z pohľadu porušenia jeho pasívneho volebného práva, keď mal za to, že mu postupom žalovaného bolo znemožnené kandidovať v týchto voľbách na funkciu člena výboru žalovaného. Namietal, že v ním napádaných korešpondenčných voľbách bol počet kandidátov do výboru určených v počte 14, pričom v minulosti to bol počet minimálne dvojnásobný tak, aby bola možnosť výberu z jednotlivých kandidátov. Korešpondenčné hlasovanie napádal aj z pohľadu porušenia aktívneho volebného práva, a možnosti rozhodovať o podstatných otázkach združenia, keď tvrdil, že členom združenia neboli doručené hlasovacie lístky a volebné lístky riadne a včas v zmysle platných stanov.

4. Uviedol, že žalobcom napádané rozhodnutie žalovaného bolo prijaté ako výsledok korešpondenčných volieb konaných v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014, výsledky volieb boli osvedčené notársku zápisnicou T. I. Q. zo dňa 13.06.2014, žaloba na určenie neplatnosti korešpondenčných volieb bola podaná dňa 11.07.2014, v rámci 6 mesačnej objektívnej a 30 dňovej subjektívnej prekluzívnej lehoty. Konštatoval, že naliehavý právny záujem žalobcu na navrhovanom určení vyplýva priamo zo Zákona o združovaní občanov č. 83/1990 Zb., §15 ods. 1., ide o spor podľa ustanovenia §80 písm. c) O.s.p., bez potreby ďalšieho osobitného preukazovania existencie naliehavého právneho záujmu. Zo Zoznamu členov Slovenskej spoločnosti všeobecného praktického lekárstva uverejnenom pre účely volieb konaných dňa 16.05.2014 až 09.06.2014 zistil, že žalobca je v zozname uvedený pod poradovým číslom 790 a žalovaný mal k tomuto obdobiu evidovaných celkom 1413 členov.

5. Poukázal na znenie stanov žalovaného aktuálnych ku dňu vyhlásenia korešpondenčných volieb vrátane dodatkov 1 až 6 a znenie čl. IX bod 5 stanov v znení dodatku č. 5 „Členovia odbornej spoločnosti môžu prijímať rozhodnutia aj mimo Členskej schôdzky SSVPL SLS korešpondenčným spôsobom. Návrh uznesenia spolu s lehotou na vyjadrenie zašle všetkým členom prezident alebo iní poverení členovia výboru SSVLD SLS na základe uznesenia výboru najmenej 21 dní pred lehotou na vyjadrenie. Členovia zašlú svoje vyjadrenie písomne. Na právoplatné prijatie uznesenia je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny tých členov odbornej spoločnosti, ktorí svoj názor vyjadrili korešpondenčným spôsobom. Prezident výboru alebo výbor informuje členov o výsledkoch hlasovania, okrem výsledkov hlasovania volieb do výboru a revíznej komisie prostredníctvom internetovej stránky, elektronickou poštou alebo prostredníctvom odbornej tlače alebo priamym písomným stykom. O výsledkoch volieb do výboru a revíznej komisie informuje výlučne predseda volebnej komisie na základe právoplatnej zápisnice z prebehnutých volieb, ktorá je podpísaná všetkými členmi volebnej komisie“. Konštatoval, že zásielka s hlasovacími a volebnými lístkami v počte ks 1413 bola daná na poštovú prepravu dňa 14.05.2014, čo vyplýva z listinného dôkazu na čl. 129 súdneho spisu označenom ako Objednávka knihy výplatného Slovenskej pošty, a.s. Posledným volebným dňom, teda s odkazom na znenie stanov „posledným dňom na vyjadrenie sa“ bol deň 09.06.2014. 21. deň ako posledný deň lehoty uvedený v čl. IX bod 5 stanov uplynul dňa 08.06.2014.

6. Vec právne posúdil podľa ust. § 80 písm. c OSP, § 15 ods. 1, ods. 2, §11 ods.1, ods. 2, ods.3 zákona č. 83/1990 Zb. ,§ 37 ods.1,§ 39, §40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalovaný v súvislosti s realizáciou korešpondenčných volieb neporušil žiadne z práv žalobcu ako člena združenia. Konštatoval, že korešpondenčné voľby ako spôsob prijímania rozhodnutí žalovaného je definovaný v čl. IV bod 5 stanov, pričom tieto voľby prebehli v súlade so znením stanov, keďže hlasovacie lístky boli zaslané, t. j. dané na poštovú prepravu v 21. dňovej lehote uvedenej v čl. IX bod 5 stanov, žalovaný preukázal, že bolo daných na poštovú prepravu celkom 1413 zásielok, čo zodpovedá počtu členov združenia s poukazom na v tom čase aktuálny zoznam členov a žalobca bol ako člen združenia na zozname tiež evidovaný. Uviedol, že stanovy nezakotvujú povinnosť zasielať hlasovacie lístky doporučené, v súvislosti s hlasovacími lístkami nepoužívajú pojem "doručit" , ale pojem "zaslať", čo je významovo podstatný rozdiel. Priebeh a výsledok volieb do orgánov žalovaného bol osvedčený notárkou aj za prítomnosti členov volebnej komisie L.. Q. a L.. P.. Bolo konštatované doručenie 255 ks odpovedných obálok, z toho 254 ks hlasovacích lístkov. Zmena názvu žalovaného, partnerská spolupráca žalovaného, návrh stanov boli prijaté 2/3 väčšinou zúčastnených členov (2/3 z 254 hlasov je 191 hlasov). Pojem zúčastnený člen podľa súdu prvej inštancie jasne definuje dodatok č. 5 stanov, ktorý vzalo na vedomie MV SR 03.06.2011. Uviedol, že obdobne bola platná voľba členov Výboru a Revíznej komisie žalovaného a to aj s odkazom na čl. IX bod 6 stanov.

7. Podľa súdu prvej inštancie žalobcovi nebolo postupom žalovaného znemožnené kandidovať do orgánov združenia, formulácia, resp. konštrukcia volebného lístku umožňovala, aby zúčastnení členovia doplnili svojho kandidáta do výboru alebo revíznej komisie. Na túto možnosť boli upozorňovaní aj v odbornom časopise č. 1/2014 Všeobecný praktik. Námietku žalobcu v súvislosti s pasívnym volebným právom v združení považoval za bezpredmetnú aj vzhľadom k tomu, že dňa 16.01.2015 členstvo vo Výbore občianskeho združenia SSVPL zvoleného v korešpondenčných voľbách v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 prijal a jeho následné tvrdenia, že to bolo z dôvodu, aby mohol na kongrese vystúpiť, považoval za účelové. Za nepreukázané považoval aj žalobcom tvrdené porušenie aktívneho volebného práva, s tým že v konaní neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie, že mu nebol doručený hlasovací, resp. volebný lístok na korešpondenčné voľby. Konštatoval, že prijatím názoru žalobcu o hlasovacom kvóre 2/3 väčšiny všetkých členov, by došlo k úplnej nefunkčnosti žalovaného a znemožneniu jeho činnosti, na ktorú bol zriadený, keďže nemôže účať na hlasovaní od svojich členov právne vynucovať. Poukázal na to, že účať na hlasovaní je len na dobrovoľnej báze a vôle každého z členov, ako a či využije svoje právo zúčastňovať sa činnosti združenia. Za nedôvodné a bez racionálneho základu považoval súd prvej inštancie porovnávanie činnosti združenia z ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcim chod obchodných spoločností, teda podnikateľov. Uviedol, že právo združovať sa je založené len na dobrovoľnom princípe a právne aspekty realizácie tohto práva môžu byť založené len na občianskoprávných princípoch. Žalobu žalobcu preto zamietol pre nedôvodnosť a obdobne zamietol aj návrh na pozastavenie výkonu žalobcom napádaných uznesení členskej schôdze prijatej korešpondenčným hlasovaním, pretože na to nebol skutkovo a právne preukázaný žiaden dôvod.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 OSP v zmysle zásady úspechu a priznal žalovanému plnú náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní plne procesne úspešný. Zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného v sume 881,76 EUR v súlade s ustanovením §149 ods. 1 OSP k rukám právneho zástupcu žalovaného s odkazom na §§ 11 ods. 1, písm. a), 14, 16 ods. 3 a 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol v zmysle jeho žaloby nasledovne:

Súd určuje, že rozhodnutie členskej schôdze žalovaného, prijaté korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 o voľbe výboru odporcu v zložení U. L., I. F., T. Q., U. U., V. Q., L. T., U. C., Š. B., P. G., B. W., Q. Q., L. L., J. Š., T. S. je neplatné.

Súd určuje, že rozhodnutie členskej schôdze žalovaného, prijaté korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 o voľbe revíznej komisie odporcu v zložení U. Q.Č., T. B.E., T. P.B. P., F. K., T. W. je neplatné.

Súd určuje, že rozhodnutie členskej schôdze žalovaného, prijaté korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 o zmene názvu občianskeho združenia zo Slovenská spoločnosť všeobecného praktického lekárstva SLS na Slovenská spoločnosť všeobecného praktického lekárstva, s tým že odborná spoločnosť je samostatné občianske združenie slovenských všeobecných lekárov, je neplatné.

Súd určuje, že rozhodnutie členskej schôdze žalovaného, prijaté korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 o schválení návrhu nových stanov odporcu je neplatné.

Súd určuje, že rozhodnutie členskej schôdze žalovaného, prijaté korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 o schválení partnerskej spolupráce odporcu so všetkými lekáorskými organizáciami doma aj v zahraničí je neplatné.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

Odvolanie podal s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že rozhodnutia členskej schôdze žalovaného uskutočnené na základe korešpondenčného hlasovania konaného v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 považuje za neplatné, nezákonné a odporujúce Stanovám. Dôvodom neplatnosti napádaných korešpondenčných volieb je podľa žalobcu nedodržanie Stanovami danej lehoty na rozoslanie hlasovacích lístkov. Konštatoval, že v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na to, že: Dodatok č. 5 k Stanovám žalovaného nie je dodatkom spoločnosti žalovaného, a teda odbornej spoločnosti SSVPL, ale odbornej spoločnosti SSVLD SLS (Slovenská spoločnosť všeobecného lekárstva pre dospelých Slovenskej lekárskej komory) a v konaní pred súdom prvej inštancie predložil výpis z registra občianskych združení SSVLD SLS. Uviedol, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky pri oznámení zmeny stanov občianskeho združenia nevydáva žiadne rozhodnutie v správnom ani v inom konaní. Uviedol že z uvedeného je zrejmé, že zákon s oznámením zmien stanov Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky nespája žiadne právne účinky vo vzťahu k účinnosti zmeny stanov, a preto má žalobca naďalej za to, že zmena stanov občianskeho združenia nenadobúda účinnosť až ich oznámením Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Oznámenie o zmene stanov Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a vyznačenie zo strany ministerstva na zaslaných Stanovách, že zmeny berie na vedomie predstavuje len evidenčný úkon. V prípade, že ministerstvo vnútra vezme zmenu stanov na vedomie, uvedeným nijako nezasiahne do právneho stavu združenia a v tomto bode žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 11 Zp 3/99 zo dňa 27.04.1999. Namietal, že súd prvej inštancie sa platnosťou a účinnosťou stanov vôbec nezaoberal pričom ide o rozhodujúcu skutočnosť pri posudzovaní a výklade pojmu „zúčastnený člen“ ale najmä pri chápaní „lehoty na vyjadrenie“. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrejmé akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní a na základe akých dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že bola dodržaná Stanovami určená lehota na vyjadrenie. Konštatoval, že k odoslaniu hlasovacích lístkov došlo dňa 14.05.2014, korešpondenčné voľby sa začali konať 16.05.2016, čím podľa žalobcu došlo k rozporu s podmienkou určenou Stanovami žalovaného,

nakoľko mal povinnosť lístky zaslať najmenej jeden mesiac pred lehotou na vyjadrenie, resp. 21 dní pred lehotou na vyjadrenie. Mal za to, že lehotu na vyjadrenie je potrebné chápať ako komplexný, nedeliteľný celok a jednotný časový úsek nakoľko lehotou na vyjadrenie sa rozumie celá doba trvania korešpondenčných volieb. Prijat' opačný záver by znamenalo, že korešpondenčné voľby by pri takomto výklade a postupe žalovaného mohli trvať aj len 1 deň, čím sa stratí význam a zmysel korešpondenčného hlasovania. Podľa žalobcu nie je možné, aby lehota na vyjadrenie plynula súčasne s lehotou na zaslanie hlasovacích lístkov, resp. sa tieto lehoty čo i len čiastočne prekryvali. Podľa jeho názoru povinnosť žalovaného zaslať návrh uznesenia (volebné lístky a podobne) spolu s lehotou na vyjadrenie najmenej 1 mesiac, resp. 21 dní pred lehotou na vyjadrenie, je potrebné chápať a vykladať jedine takým spôsobom, že žalovaný je povinný zaslať volebné lístky najmenej 1 mesiac, resp. 21 dní pred prvým dňom plynutia korešpondenčných volieb.

10. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie z hľadiska posúdenia porušenia jeho aktívneho volebného práva a poukázal na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, v zmysle ktorej pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka, treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Uviedol, že na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti a teda nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, aby preukázal nedoručenie hlasovacieho lístka. Namietal aj závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k porušeniu pasívneho volebného práva žalobcu s tým, že jeho pasívne volebné právo bolo porušené v predmetných korešpondenčných voľbách, k funkcii člena výboru sa dostal s viac ako polročným odstupom od uskutočnenia korešpondenčných volieb a len na základe náhody sa stalo, že mu bolo umožnené po odstúpení iného člena výboru žalovaného stať sa namiesto neho novým členom výboru. Na uvedenom nemožno podľa žalobcu zakladať rozhodnutie súdu o tom, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva žalobcu. Pri rozhodovaní o tom, či boli porušené jeho práva treba vychádzať a posúdiť relevantnosť skutkového stavu zakladajúceho podľa jeho tvrdenia protiprávny stav a nie existenciu skutočnosti, ktorá nastala neskôr. Konštatoval, že nikdy neprirovnával „činnosť žalovaného s ustanoveniami Obchodného zákonníka“ ako to uviedol súd prvej inštancie. Uviedol, že právna regulácia občianskych združení, ako subjektov práva je zakotvená v Zákone o združovaní občanov, avšak táto právna úprava je veľmi všeobecná, pričom právny predpis výslovne upravuje len niektoré otázky týkajúce sa občianskeho združenia (vznik, fungovanie a zánik občianskeho združenia), a preto má za to, že v určitých otázkach neupravených Zákomom o združovaní občanov a ani Stanovami, resp. v prípade nutnosti výkladu určitej otázky alebo pojmu možno, (za predpokladu, že danú otázku alebo pojem upravuje), analogicky použiť Obchodný zákonník. Na podporu uvedenej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.07.2007. sp. zn. 28 Cdo 945/2005 konštatujúce oprávnenie použitia analógie juris. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vo vzťahu k hlasovaciemu kvóru a nožnej aplikácii Obchodného zákonníka uvádza svoje subjektívne názory, vytvára hypotetické situácie v prospech žalovaného bez opory v zákone a Stanovách a priaznivo hodnotí dôkazy, ktoré sú inak v neprospech žalovaného. Uviedol, že súd prvej inštancie nemôže absenciu, resp. nedostatok alebo zjavnú nesprávnošť stanov v určitej otázke, vzhľadom k zásade spolkovej autonómie, nahraďiť stanovením vlastného postupu, resp. priaznivého výkladu, je však oprávnený použiť analógiu juris. Mal za to, že v konaní zdôvodnil prečo Dodatok č. 5 stanov žalovaného nie je možné považovať za právne relevantný. Zo stanov žalovaného pre hlasovanie prostredníctvom korešpondenčného hlasovania platí, že na prijatie uznesenia je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny zúčastnených členov odbornej spoločnosti. Zotrvával preto na svojom názore, že jazykovým a logickým výkladom predmetného ustanovenia stanov spolu s podporné použitým ustanovením § 130 Obchodného zákonníka, posledná veta možno jednoznačne dospieť k záveru, že pojmom zúčastnení členovia sa rozumujú všetci členovia občianskeho združenia, lebo žalovaný má povinnosť zaslať návrh uznesenia všetkým jeho členom, a preto možno konštatovať, že v zmysle článku IX., bod 5. stanov nebola splnená podmienka 2/3 väčšiny zúčastnených členov odbornej spoločnosti. Uznesenia prijaté v týchto korešpondenčných voľbách preto považuje za neplatné. Poukázal na to, že samotná skutočnosť, že uvedené ustanovenie môže byť pre žalovaného pri procese prijímania uznesení obmedzujúce, nemôže byť na ťarchu žalobcu a nemôže bez opory v zákone, len na základe argumentu o potencioálnej „nefunkčnosti žalovaného“ zakladať zo strany súdu prvej inštancie neprímerane a neodôvodnene priaznivejší výklad v prospech žalovaného na úkor žalobcu. Podľa názoru žalobcu z konštatovania súdu prvej inštancie, nevyplýva vo vzťahu k predmetu konania žiadny právny záver, rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej otázke považuje za nedostatočne odôvodnené, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Konštatoval, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nedal zrozumiteľné odpovede na rozhodujúce otázky súvisiace s predmetom sporu a zároveň súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov

dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, čím sa stáva napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné.

11. Vo vzťahu k pozastaveniu výkonu napadnutých uznesení uviedol, že zákon o združovaní občanov umožňuje členovi občianskeho združenia domáhať sa voči občianskemu združeniu súdnej ochrany, ako aj požadovať v odôvodnených prípadoch pozastavenie výkonu napadnutého rozhodnutia. Konštatoval, že poukázal a odôvodnenosť nároku na pozastavenie výkonu napadnutých uznesení čo odôvodňoval tým, že o všetkých otázkach patriacich do kompetencie žalovaného bude rozhodovať neplatne zvolený výbor žalovaného ako výkonný orgán žalovaného, čo je v rozpore so zákonom a Stanovami žalovaného a zároveň sa uvedeným porušujú záujmy nielen žalobcu, ale aj ostatných členov žalovaného ako aj záujmy samotného občianskeho združenia. Uviedol, že neplatne zvolený výbor tak rozhoduje okrem bežných otázok týkajúcich sa chodu občianskeho združenia aj o zásadných otázkach akými sú hospodárenie s finančnými prostriedkami občianskeho združenia, spolupráca s inými lekáorskými organizáciami, organizovanie seminárov a kongresov, rozhoduje o prijímaní alebo vylúčení člena občianskeho združenia. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pozastavením výkonu uznesení prijatých sporným korešpondenčným hlasovaním nedôjde k znefunkčneniu činnosti žalovaného, ale sa len eliminuje riziko vzniku škody a možnosť uskutočňovania neplatných právnych úkonov, resp. zmaťochých právnych úkonov zo strany žalovaného. Konštatoval, že vzhľadom na charakter inštitútu pozastavenia výkonu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že nie je možné, aby súd prvej inštancie rozhodol o uvedenom súčasne s rozhodnutím vo veci samej, nakoľko sa tým popiera účel a zmysel inštitútu pozastavenia výkonu napadnutého rozhodnutia, ktorý má svojim účelom najbližšie k neodkladnému opatreniu, o ktorom sa rovnako z charakteru rozhodnutia nerozhoduje súčasne s rozhodnutím vo veci samej.

12. Namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 881,76 EUR. Uviedol, že trovy vynaložené stranou v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jej procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Konštatoval, že trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má strana nárok na náhradu trov konania, pretože mala vo veci plný úspech a každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy právneho zastúpenia za podanie žalovaného zo dňa 04.04.2016 označené ako „Doloženie dokladov“ podľa názoru žalobcu nie je možné považovať zmysle CSP za účelne vynaložené v danej veci a žiadať ich priznanie. Dané podanie neobsahuje nové skutočnosti proti žalobe a rovnako nejde o podanie vo veci, na predloženie ktorého by bol žalovaný súdom prvej inštancie vyzvaný. Mal za to, že predmetné podanie nie je možné chápať ako vyjadrenie vo veci samej, nakoľko sa nejedná o podanie obsahujúce nové skutočnosti vo veci, ale ide len plnenie si dôkaznej povinnosti žalovaným.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. K námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní uviedol, že predložené Stanovy ako aj všetky dodatky č. 1 - 6 sú dodatkami k Stanovám žalovaného. Ako občianske združenie je registrovaný na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky pod číslom: WS/1 - 900/90 - 11564 a presne takým spôsobom sú tam registrované aj jeho Stanovy vrátane dodatkov č.1 - 6, hlasovanie o dodatku č. 5 (pôvodne bol v hlasovaní označený ako dodatok č.4 ale registrovaný bol ako dodatok č. 5 vzhľadom k tomu, že došlo k omylu v číslovaní) prebiehalo vo voľbách organizovaných korešpondenčným spôsobom v čase od 01.04.2011 do 30.04.2011 (o čom predložil aj dôkaz a to „List pokyny voľby 2011“), v ktorých bol aj žalobca zvolený za člena Výboru a túto funkciu aj vykonával. V korešpondenčnom hlasovaní, ktoré je predmetom toho konania boli prijaté nové Stanovy žalovaného, ktoré boli zároveň registrované na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, avšak v rozhodnom čase boli v platnosti pôvodné Stanovy v znení dodatkov č. 1 - 6 tak, ako boli založené do súdneho spisu. K tvrdeniu žalobcu o nemožnosti, aby lehota na vyjadrenie plynula súčasne s lehotou na zaslanie hlasovacích lístkov, uviedol, že kvôli zabezpečeniu transparentnosti a nezávislosti bol doručením odpovedných obálok od jednotlivých členov poverený advokát JUDr. Miloš Kunec (ďalej aj „Advokát“). Na adresu sídla uvedeného Advokáta bolo poštou doručených 252 odpovedných obálok a 3 boli doručené osobne do sídla Advokáta. Z dôvodu zabezpečenia transparentnosti a nezávislosti boli doručené odpovedné obálky uložené do papierovej krabice, opatrenej nálepkou a pečiatkou Advokáta. Na krabici sa nachádzal aj rukou písaný text VOLBY SSVPL SLS. Krabica bola uzavretá takým spôsobom, ktorý zabraňoval jej otvoreniu bez porušenia týchto

pečatí. Posledné zásielky boli Advokátovi doručené dňa 12.06.2014. Po uvedenom termíne žiadna zásielka už doručená nebola. Podľa notárskej zápisnice N 377/2014, Nz 22607/2014, NCRIs 23055/2014 zo dňa 13.06.2014 sa v krabici nachádzalo 255 papierových obálok, bolo skonštatované, že všetky doručené listiny ktoré tvorili obsah obálok zodpovedajú vzoru volebného hlasovacieho lístku s výnimkou jednej obálky, kde sa nachádzal oznam L.. J. E., že nie je členom občianskeho združenia. Uviedol, že voľby sa prvý krát realizovali formou odpovedných zásielok a to predovšetkým s cieľom zabezpečiť čo možno najvyššiu účasť členom občianskeho združenia na hlasovaní (členovia nemuseli uhrádzať poštovné) a zároveň kvôli zabezpečeniu čo najvyššej transparentnosti boli do procesu prijímania zásielok a ich následného sčítavania prizvaní aj advokát a notár. Poukázal na čl. IX. ods.5 Stanov platných v rozhodnom čase: „Členovia odbornej spoločnosti môžu prijímať rozhodnutia aj mimo členskej schôdze SSVLD SLS korešpondenčným spôsobom. Návrh uznesenia spolu s lehotou na vyjadrenie zašle všetkým členom SSVLD - SLS prezident alebo iní poverení členovia Výboru SSVLD SLS na základe unesenia Výboru SSVLD SLS najmenej 21 dní pred lehotou na vyjadrenie. Členovia zašlú svoje vyjadrenie písomne, akceptujú sa ešte poštové obálky s dátumom poštovej pečiatky zhodným s lehotou na vyjadrenie. Na právoplatné prijatie uznesenia je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny tých členov odbornej spoločnosti, ktorí svoj názor vyjadrili korešpondenčným spôsobom....“ Poukázal na zavedenú prax žalovaného v tom, že sa volebné lístky nedoručovali doporučenou poštovou zásielkou z dôvodu šetrenia finančných prostriedkov. Konštatoval, že nemá vedomosť o tom, že by žalobca uvedenú skutočnosť niekedy v minulosti spochybňoval prípadne namietal a mal za to, že zmysle článku IX. bod 5 Stanov platných v rozhodnom čase sa „návrh uznesenia spolu s lehotou na vyjadrenie zašle všetkým členom SSVLD - SLS, čo v danom prípade bolo aj dodržané. Uviedol, že voľby sa realizovali formou odpovedných zásielok (aby sa hlasovania zúčastnilo čo najviac členov) a preto sa muselo čakať, pokiaľ Slovenská pošta schváli vizuál odpovednej zásielky, ako aj ich samotné podanie. Slovenská pošta uvedené schválila dňa 12.05.2014 a následne po dátume schválenia sa odpovedné zásielky vytlačili, zabalili a boli odovzdané na zaslanie dňa 14.05.2014 (dva dni po udelení súhlasu zo strany Slovenskej pošty). Konštatoval, že v zmysle znenia článku IX. ods.5 Stanov platných v rozhodnom čase bola stanovená 21 dňová lehota na zaslanie, čo podľa žalovaného bolo v danom prípade dodržané (zasielalo sa 14.05.2014 a lehota na vyjadrenie bola do 09.06.2014).

14. Nesúhlasil s názorom žalobcu v súvislosti s namietaným porušením jeho aktívneho volebného práva a uviedol, že volebné lístky a iné dokumenty boli zaslané aj žalobcovi ako aj všetkým ostatným členom žalovaného uvedených v excelovskom súbore, v súlade so zavedenou praxou. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu o porušení jeho pasívneho volebného práva, že sa k funkcii člena výboru sa dostal s viac ako polročným odstupom od uskutočnenia korešpondenčných volieb a len na základe náhody sa stalo, že mu bolo umožnené po odstúpení iného člena výboru stať sa namiesto neho novým členom výboru. Podľa žalovaného na uvedenom nemožno zakladať rozhodnutie súdu o tom, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva žalobcu. K námietkam žalobcu vo vzťahu k hlasovaciemu kvóru a možnej aplikácii Obchodného zákonníka poukázal na znenie stanov s tým, že nie je sporný termín „zúčastnený člen“ a to z dôvodu, že zúčastneným členom v zmysle stanov ako aj v zmysle praxe zavedenej v prípade žalovaného (aj vzhľadom k voľbám a hlasovaniam realizovaným v minulosti) je ten člen, ktorý sa aj daného hlasovania zúčastnil (bez ohľadu na tom, či vyjadril súhlas alebo nesúhlas s navrhovaným rozhodnutím). Súhlasne so súdom prvej inštancie je toho názoru, že nie je neprípustné používať analógiu týkajúcu sa hlasovania v spoločnosti s ručením obmedzeným (kde obvykle uvedené spoločnosti majú obmedzený počet spoločníkov a spoločenská zmluva upravuje chod obchodných spoločností ako podnikateľských subjektov), s hlasovaním v občianskom združení s počtom členov cca 1413, ktoré je založené na občianskoprávných princípoch.

15. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru neobsahuje žiadne skutočnosti alebo právnu argumentáciu, ktorá by odôvodňovala potrebu ďalšieho širšieho vyjadrenia. Konštatoval, že žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadnou relevantnou argumentáciou nevyvracia podstatné argumenty žalobcu odôvodňujúce neplatnosť rozhodnutí členskej schôdze vyplývajúcich z korešpondenčného hlasovania konaného v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014. Mal za to, že žalovaný sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s nedodržaním lehoty na zaslanie hlasovacích lístkov. Uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní.

16. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súd prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho

pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona o združovaní občanov č. 83/1990 Zb. ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

Podľa §15 ods. 2 zákona č. 83/1990 Zb. návrh na preskúmanie nemá odkladný účinok. Súd však môže v odôvodnených prípadoch výkon napadnutého rozhodnutia pozastaviť

19. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním žalobcu napadnutého rozsudku, a v podrobnostiach na ne poukazuje. Po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne v súlade s ust. § 191 CSP, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny skutkový a právny záver, že žalovaný v súvislosti s realizáciou korešpondenčných volieb neporušil žiadne z práv žalobcu ako člena združenia. Pokiaľ teda súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určeníu, že rozhodnutia prijaté na členskej schôdzi žalovaného v dňoch 16.05.2014 - 09.06.2014 korešpondenčným hlasovaním sú neplatné zamietol a zamietol aj návrh žalobcu na pozastavenie výkonu uznesenia členskej schôdze žalovaného prijatej korešpondenčným hlasovaním v dňoch 16.05.2014 až 09.06.2014 o voľbe výboru, o voľbe revíznej komisie, o zmene názvu, ako aj o schválení nových stanov, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, postupoval správne a jeho rozhodnutie je vecne správne. Svoje dôvody, vedúce k zamietnutiu žaloby aj podrobne a náležitým spôsobom odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení rozsudku sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, a na ktorých založil svoje rozhodnutie. Podrobne sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver nedôvodnosti uplatnenej žaloby. Rozhodnutie je tiež presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne, a tiež spravodlivé. S odôvodnením rozsudku súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, odvolací súd v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadrí sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

20. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalobcu, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné. Z odvolacej argumentácie žalobcu je zrejmé, že nesúhlasí

predovšetkým s hodnotením jednotlivých dôkazov súdom prvej inštancie, jeho skutkovými zisteniami a napokon aj s na ich základe vysloveným právnym záverom, že žalovaný pri realizácii korešpondenčných volieb neporušil práva žalobcu ako člena združenia. Vzhľadom k tomu, že od hodnotenia dôkazov závisí správnosť skutkových zistení, a od správnosti skutkových zistení potom aj správnosť následne vyslovených skutkových a právnych záverov, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal tými odvolacími námietkami žalovanej, ktorými namieta nesprávne hodnotenie dôkazov. Z obsahu žalobcom podaného odvolania nepochybne vyplýva, že nesúhlasí s posúdením dodržania lehoty určenej na zaslanie hlasovacích lístkov a s tým súvisiacim dodržaním stanovami určenej lehoty na vyjadrenie. Mal za to, že postupom žalovaného došlo k rozporu s podmienkou určenou Stanovami žalovaného, nakoľko žalovaný mal povinnosť lístky zaslať najmenej jeden mesiac pred lehotou na vyjadrenie, resp. 21 dní pred lehotou na vyjadrenie, ak by súd akceptoval Dodatok č. 5, avšak žalovaný nedodržiaval ani jednu lehotu, nakoľko k odoslaniu hlasovacích lístkov došlo dňa 14.05.2014 a korešpondenčné voľby sa začali konať 16.05.2014. Konkrétne uviedol, že nie je možné, aby lehota na vyjadrenie plynula súčasne s lehotou na zaslanie hlasovacích lístkov, resp. sa tieto lehoty čo i len čiastočne prekrývali. Dôvodil, že povinnosť žalovaného zaslať návrh uznesenia (volebné lístky a podobne) spolu s lehotou na vyjadrenie najmenej 1 mesiac, resp. 21 dní pred lehotou na vyjadrenie, je potrebné chápať a vykladať jedine takým spôsobom, že žalovaný je povinný zaslať volebné lístky najmenej 1 mesiac, resp. 21 dní pred prvým dňom plynutia korešpondenčných volieb.

21. S uvedeným hodnotením článku IX bod 5 stanov v nadväznosti na dodatok č. 5 žalobcom sa odvolací súd nestotožnil. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie je nesporné, že Stanovy žalovaného vrátane dodatkov 1-6 sú riadne registrované Ministerstvom vnútra SR. Dodatok č. 5 k Stanovám žalovaného bol zaregistrovaný 03.06.2011. Spôsob prijímať rozhodnutia korešpondenčným spôsobom je upravený v čl. IX. ods.5 Stanov platných v rozhodnom čase nasledovne: „Členovia odbornej spoločnosti môžu prijímať rozhodnutia aj mimo členskej schôdze SSVLD SLS korešpondenčným spôsobom. Návrh uznesenia spolu s lehotou na vyjadrenie zašle všetkým členom SSVLD - SLS prezident alebo iní poverení členovia Výboru SSVLD SLS na základe unesenia Výboru SSVLD SLS najmenej 21 dní pred lehotou na vyjadrenie. Členovia zašlú svoje vyjadrenie písomne, akceptujú sa ešte poštové obálky s dátumom poštovej pečiatky zhodným s lehotou na vyjadrenie. Na právoplatné prijatie uznesenia je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny tých členov odbornej spoločnosti, ktorí svoj názor vyjadrili korešpondenčným spôsobom....“ Z listinného dôkazu na č. I. 129 vyplýva, že zásielka s hlasovacími a volebnými lístkami v počte ks 1413 bola daná na poštovú prepravu dňa 14.05.2014. Voľby sa konali v období od 16.05.2014 do 09.06.2014. Posledný volebný deň bol v zmysle vyhlásených volieb 09.06.2014 a 21 dňová lehota na zaslanie, bola v danom prípade dodržaná nakoľko uplynula pred ukončením volieb. Vychádzajúc z vyššie uvedeného znenia stanov nie je možné prijať záver tvrdý žalobcom, že žalovaný je povinný zaslať volebné lístky najmenej jeden mesiac, resp. 21 dní pred prvým dňom plynutia korešpondenčných volieb nakoľko stanovy takto formulované nie sú a nie je možné konštatovať, že znenie stanov zodpovedá výkladu, ktorý uviedol žalobca.

Nemožno tiež priznať úspech odvolacím argumentom žalobcu, v súvislosti s tvrdým porušením jeho aktívneho a pasívneho volebného práva. V zmysle platných Stanov bola povinnosť žalovaného zaslať hlasovacie lístky jednotlivým členom a nezakotvujú povinnosť zasielať ich doporučené. Túto povinnosť si žalovaný splnil, čo vyplýva z obsahu spisu, že dal na poštovú prepravu 1413 zásielok, čo zodpovedalo vtedajšiemu počtu členov združenia. V zozname členov je zahrnutý aj žalobca teda hlasovací lístok bol zasielaný aj jemu, žalovaný postupoval v súlade so Stanovami a preto nie je možné prisvedčiť žalobcovi, že boli porušené jeho práva v súvislosti s doručovaním hlasovacích lístkov. Nemožno totiž vyvodit', že ak mu hlasovací lístok nebol doručený nebol mu aj zasielaný a došlo k porušeniu jeho aktívneho volebného práva. K namietanému porušeniu pasívneho volebného práva žalobcu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie pri posudzovaní volebného a hlasovacieho lístka pre korešpondenčné voľby a hlasovanie 16.05. - 09.06.2014, konštatuje, že aj keď volebný a hlasovací lístok neobsahoval konkrétne meno žalobcu ako kandidujúceho do výboru, mal na ľavej strane vyhradené miesto na dopísanie ktoréhokoľvek člena žalovaného ako kandidáta do výboru a revíznej komisie žalovaného, čím umožňoval členom združenia dopísať na volebný lístok meno svojho kandidáta podľa voľnej úvahy. Z uvedeného možno uzavrieť, že pasívne volebné právo žalobcu porušené nebolo. K žalobcom namietanej platnosti a účinnosti Stanov žalovaného odvolací súd uvádza, že žalovaný ako občianske združenie je registrované na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky pod číslom: WS/1 - 900/90 - 11564 vrátane registrácie jeho Stanov a dodatkov č.1 -6. Zo znenia dodatku č 5 vyplýva, že bol schválený na základe korešpondenčného hlasovania prebiehajúceho od 01.04.2011 do 30.04.2011. V

posudzovanej veci odvolací súd nemá dôvod spochybňovať platnosť a účinnosť dodatku č. 5 k Stanovám žalovaného prijatého a zaregistrovaného v roku 2011 a túto odvoláciu námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

22. Odvolací súd sa stotožnil tiež s tým, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s otázkou vo vzťahu k hlasovaciemu kvóru. Vychádzajúc z článku IX ods. 5 Stanov žalovaného je zrejmé, že na právoplatné prijatie uznesenia je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny tých členov odbornej spoločnosti, ktorí svoj názor vyjadrili korešpondenčným spôsobom. Z uvedeného je jednoznačné, že na prijatie uznesenia je potrebný 2/3 súhlas členov, ktorí sa hlasovania zúčastnili a nie všetkých členov združenia. Odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie vo vzťahu k hlasovaciemu kvóru a novej aplikácii Obchodného zákonníka uvádza svoje subjektívne názory, vytvára hypotetické situácie v prospech žalovaného bez opory v zákone a stanovách a priaznivo hodnotí dôkazy, ktoré sú inak v neprospech žalovaného vyhodnotil preto ako nedôvodnú, nakoľko otázka hlasovacieho kvóra je v Stanovách žalovaného jasne upravená a súd prvej inštancie ju správne posúdil.

23. Pre úplnosť považuje odvolací súd za potrebné uviesť aj to, že pri prieskume rozhodnutí občianskych združení by mali postupovať všeobecné súdy zdržanlivo. To platí, najmä pokiaľ ide o posudzovanie okruhu rozhodnutí orgánov občianskych združení, ktoré vôbec patrí všeobecným súdom preskúmavať, keďže zjavne nie je účelom § 15 zákona o združovaní umožniť súdny prieskum všetkých rozhodnutí občianskych združení. To by totiž viedlo k neprimeranej ingerencii štátu (štátnemu dozoru) do združovacej slobody a autonómie občianskych združení. Zo súdneho prieskumu však nesmú byť vylúčené tie rozhodnutia orgánov združení, ktoré zasiahli do práv členov združenia s takou intenzitou, ktorá vyžaduje zásah súdu (ako orgánu štátu). Pritom vždy medzi najzávažnejšie zásahy do práv člena združenia budú patriť rozhodnutia orgánov združenia, ktorými sa členstvo člena v združení proti jeho vôli zrušuje, či rozhodnutia ukladajúce členovi sankcie. Princíp zdržanlivej interpretácie pri rozhodovaní o takýchto žalobách by sa však mal prejavovať aj pri výklade dotknutých ustanovení vnútorných predpisov združení a celkovom zohľadnení konkrétnych okolností prípadu. Nemožno totiž zabúdať, že člen do združenia vstúpil dobrovoľne, pričom súčasťou demokratických princípov, ktorými sú združenia ovládané, je aj princíp podrobenia sa rozhodnutiu orgánu združenia. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 23/2016 z 14. januára 2016)

24. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov súdom a k odvolacím námietkam žalobcu s tým súvisiacim odvolací súd pre úplnosť dodáva, že základom hodnotiaceho princípu súdu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Získané poznatky z každého dôkazu potom porovná s poznatkami získanými hodnotením ostatných dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa doplňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.20116, sp. zn. MCdo 1/2010). Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie rozhodoval na základe poznatkov získaných z vykonaných dôkazov a zhodných tvrdení sporových strán, o pravdivosti ktorých nemal pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP) a následne tieto poznatky voľne podľa svojej logickej úvahy zhodnotil a dospel k rozhodnutiu. Dôkazy teda hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa všetkými týmito hľadiskami a zásadami riadil. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov, pričom kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorému súd dospel, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku, z ktorého v posudzovanej veci všetky závery, ku ktorým súd prvej inštancie vyhodnotením dôkazov dospel, jednoznačne vyplývajú. Ako už bolo uvedené vyššie, odôvodnenie rozsudku je vyčerpávajúce, logické a pochopiteľné aj pre laika. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie

stotožnil. K odvolaniu žalobcu preto uvádza, že namietané nesprávne hodnotenie dôkazov, vrátane nesprávnych skutkových zistení a záverov, nie je opodstatnené. V tejto súvislosti považuje za potrebné pripomenúť, že hodnotenie dôkazov je vecou súdu, a nie sporových strán. Konštatuje tiež, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, ako aj okolností rozhodných pre posúdenie dôvodnosti žaloby dospel k správnym skutkovým zisteniam. Tu považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami, a ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (I. ÚS 97/97).

25. Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolacou argumentáciou žalobcu vo vzťahu k pozastaveniu výkonu napadnutých uznesení žalovaného. Stotožňuje sa so žalobcom, že zákon o združovaní občanov umožňuje členovi občianskeho združenia domáhať sa voči občianskemu združeniu súdnej ochrany ako aj požadovať v odôvodnených prípadoch pozastavenie výkonu napadnutého rozhodnutia. Právny dôvod pozastavenia výkonu napadnutého uznesenia vyplýva z osobitného právneho predpisu z ust. § 15 ods. 2 zák. č. 83/1990 Z.č. o združovaní občanov. Ide o osobitný právny režim upravený týmto osobitným zákonom, avšak žalobca musí jednoznačne a presvedčivo osvedčiť a preukázať, že sa jedná o taký odôvodnený prípad, pre ktorý má byť napadnuté uznesenie dočasne pozastavené až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že dôvody, pre ktoré žalobca navrhol pozastavenie výkonu napadnutých rozhodnutí v konaní osvedčené neboli a konštatuje, že samotná nespokojnosť žalobcu s výsledkami napádaných korešpondenčných volieb nezakladá bez ďalšieho dôvod na pozastavenie výkonu napadnutých uznesení a potrebu poskytnutia dočasnej súdnej ochrany.

26. Odvolací súd preskúmal tiež napadnutú závislú časť rozsudku, ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že úspešnému žalovanému priznal súd prvej inštancie plnú náhradu trov konania vo výške 881,76 EUR, a dospel k záveru, že rozsudok je aj v tejto časti správny. Nestotožňuje sa s názorom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia za podanie zo dňa 04.04.2016 nazvané ako „Doloženie dokladov“ nie je možné považovať za účelne vynaložené. K účelnosti vynaložených trov konania sa vyjadril Ústavný súd SR v rozhodnutí III. ÚS 481/2015, z ktorého rozhodnutia je zrejmé, že „trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby.“ Účelnosť, resp. nevyhnutnosť vynaloženia nákladov je podmienkou ich priznania pričom všeobecnému súdu prináleží toto kritérium hodnotiť. Nemožno súhlasiť s argumentom žalobcu, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov v súvislosti s úkonom zo dňa 04.04.2016. Aj keď je toto podanie žalovaného nazvané ako „Doloženie dokladov“ jeho obsahom je aj stručné vyjadrenie k veci vo forme zhrnutia argumentov žalovaného, ktoré považoval za podstatné v rámci svojej obrany. Je potrebné uviesť, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, pričom táto otázka nie je v zákone bližšie precizovaná. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv sporovej strany. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť v spojitosti s uplatňovaním práv a obranou účastníka. Po zohľadnení uvedených skutočností aj odvolací súd považuje predmetné podanie ako účelne vynaložené výdavky z hľadiska trov právneho zastúpenia s nárokom na priznanie náhrady za tento úkon právnej pomoci.

27. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).